

K O N W E N C J A

o ekstradycji i pomocy sądowej w sprawach karnych zawarta między Rzeczpospolitą Polską a Wiel-
kiem Księstwem Luksemburskim w Luksemburgu dnia 22 stycznia 1934 r.
(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 2 marca 1935 r. — Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 125).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, I G N A C Y M O Ś C I C K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dwudziestego drugiego stycznia tysiąc dziewięćset trzydziestego czwartego roku, podpisana została w Luksemburgu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Wielkiego Księstwa Luksemburskiego konwencja o ekstradycji i pomocy sądowej w sprawach karnych o następującem brzmieniu dosłownem:

KONWENCJA

o ekstradycji i pomocy sądowej w sprawach karnych zawarta między Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburskiem.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

i

JEJ KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ WIELKA
KSIĘŻNA LUKSEMBURSKA

Pragnąc uregulować stosunki prawne między obu Państwami w zakresie ekstradycji i przewozu przestępców, jak również pomoc sądową w sprawach karnych, postanowili zawrzeć w tym celu Konwencję i zamianowali Pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej,

Pana Dr. Tadeusza JACKOWSKIEGO, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej w Luksemburgu;

Jej Królewska Wysokość Wielka Księżna
Luksemburska,

Pana Józefa BECH, swego Ministra Stanu, Prezydenta Rządu;

Którzy, po wymianie swych Pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Wysokie Układające się Strony obowiązują się wydawać sobie wzajemnie, na żądanie, na warunkach niniejszej Konwencji, osoby ścigane lub skazane przez sądy Państwa wzywającego za czyn popełniony na obszarze tego Państwa, które znajdują się na obszarze Państwa wezwanego.

Pod temi samemi warunkami nastąpi wydanie w razie popełnienia przestępstwa poza obszarem Państwa wzywającego i wezwanego, jeśli ustawy Państwa wezwanego zezwalają na ściganie takiego przestępstwa, choćby było popełnione zagranicą.

Z obu stron będą wydawane tylko osoby, które w chwili popełnienia przestępstwa miały ukończonych lat 18.

Polska nie wydaje ani obywateli polskich, ani obywateli Wolnego Miasta Gdańska.

W. Ks. Luksemburskie nie wydaje obywateli luksemburskich.

CONVENTION

d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale conclue entre la République de Pologne et le Grand-Duché de Luxembourg.

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE
DE POLOGNE

et

SON ALTESSE ROYALE LA GRANDE-
DUCHESSÉ DE LUXEMBOURG

désirant régler les rapports juridiques entre les deux Etats en ce qui concerne l'extradition et le transit des criminels, ainsi que l'assistance judiciaire en matière pénale, ont décidé de conclure à cet effet une Convention et ont nommé comme Plénipotentiaires:

Le Président de la République de Pologne,

Monsieur Thaddée JACKOWSKI, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire auprès de la Cour grand-ducale;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse
de Luxembourg,

Monsieur Joseph BECH, Son Ministre d'Etat, Président du Gouvernement;

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, dans les conditions établies par la présente Convention les personnes qui, étant poursuivies ou condamnées par les Tribunaux de l'Etat requérant pour un fait commis sur le territoire de cet Etat, seront trouvées sur le territoire de l'Etat requis.

L'extradition sera accordée dans les mêmes conditions, lorsque le fait aura été commis hors du territoire de l'Etat requérant et de l'Etat requis, si la législation de l'Etat requis autorise la poursuite d'une telle infraction, même commise à l'étranger.

Il ne sera livré de part et d'autre que des individus âgés de 18 ans accomplis au moment de l'infraction.

La Pologne ne livre ni les ressortissants polonais ni ceux de la Ville Libre de Dantzig.

Le Grand-Duché de Luxembourg ne livre pas les ressortissants luxembourgeois.

Artykuł 2.

Wydanie nastąpi tylko za przestępstwa wymienione w niniejszym artykule i tylko o tyle, o ile obowiązujące ustawodawstwa obu Państw uważają dane przestępstwo za zbrodnię lub występki.

Przestępstwa, za które nastąpi wydanie, są następujące:

1) Morderstwo, zabójstwo, ojcobójstwo, dzieciobójstwo, otrucie.

2) Umysłne uderzenie lub uszkodzenie ciała, które spowodowało chorobę wydającą się nieuleczalną, trwałą lub czasową niezdolność do pracy, utratę możliwości swobodnego posługiwania się jakimkolwiek organem ciała, ciężkie okaleczenie albo śmierć o ile nie było zamiaru jej zadania.

3) Spędzenie płodu.

4) Zgwałcenie.

5) Czyny nierządne popełnione z użyciem przemocy lub groźby. Czyny nierządne, popełnione choćby bez użycia przemocy lub groźby, o ile takie czyny, z uwagi na płeć albo wiek osoby, na której dopuszczono się przestępstwa, albo też ze względu na inne okoliczności danego wypadku, ulegają karze jako zbrodnie według ustawodawstwa obu Wysokich Układających się Stron.

6) Zamach na obyczajność przez pobudzanie, ułatwianie, popieranie dla zaspokojenia cudzego popędu zmysłowego rozpusty lub zepsucia albo nierządu zarobkowego nieletnich obojga płci; werbowanie, uprowadzenie lub uwodzenie kobiety bądź dziewczyny pełnoletniej do rozpusty, o ile czyn został popełniony zapomocą oszustwa, gwałtu, gróźb, nadużycia władzy lub jakiegokolwiek innego środka przymusu dla zaspokojenia cudzego popędu zmysłowego; zatrzymanie osoby wbrew jej woli w domu rozpusty; zmuszenie osoby pełnoletniej do rozpusty.

7) Porwanie nieletnich.

8) Porwanie, ukrywanie, usunięcie, zamiana, podsunięcie dziecka.

9) Dwużeństwo.

10) Wystawienie na niebezpieczeństwo lub umyślne porzucenie dziecka.

11) Udział w bandzie, mającej na celu zamachy na cudze życie lub mienie.

12) Kradzież włącznie z kradzieżą kwalifikowaną, rozbój.

13) Wymuszenie.

14) Przywłaszczenie, sprzeniewierzenie, nadużycie zaufania.

15) Podstępne wprowadzenie w błąd, oszustwo.

16) Bankructwo oszukańcze i oszukańcze działanie w wypadku upadłości.

17) Groźba popełnienia zbrodni na osobie lub mieniu innego człowieka.

Article 2.

L'extradition ne sera accordée que pour les infractions prévues dans le présent article et pour autant que la législation en vigueur dans les deux Etats les qualifie de crime ou délit.

Les infractions donnant lieu à l'extradition sont:

1. Assassinat, meurtre, parricide, infanticide, empoisonnement;

2. Coups portés et blessures faites volontairement ayant causé une maladie paraissant incurable, une incapacité temporaire ou permanente de travail personnel, la perte de l'usage absolu d'un organe, une mutilation grave, ou la mort sans intention de la donner;

3. Avortement;

4. Viol;

5. Attentat à la pudeur commis avec violences ou menaces;

Attentat à la pudeur commis même sans violences ou menaces, pourvu que par rapport au sexe et à l'âge de la personne qui en a été l'objet et aux autres circonstances particulières au cas, un pareil attentat est puni comme crime selon la législation des deux Hautes Parties contractantes;

6. Attentat aux mœurs en excitant, facilitant ou favorisant pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche, la corruption ou la prostitution d'un mineur de l'un ou de l'autre sexe; embauchage entraînant ou détournement d'une femme ou fille majeure en vue de la débauche, lorsque le fait a été commis par fraude ou à l'aide de violences, menaces, abus d'autorité ou tout autre moyen de contrainte pour satisfaire les passions d'autrui; rétention contre son gré d'une personne dans une maison de débauche; contrainte sur une personne majeure pour la débauche.

7. Enlèvement de mineurs;

8. Enlèvement, recel, suppression, substitution ou supposition d'enfant;

9. Bigamie;

10. Exposition ou délaissement volontaire d'un enfant;

11. Participation à une bande ayant pour but des attentats contre la vie ou la propriété d'autrui;

12. Vol y compris vol qualifié, vol avec violence (rapine);

13. Extorsion;

14. Soustraction frauduleuse, détournement, abus de confiance;

15. Escroquerie, tromperie;

16. Banqueroute frauduleuse, fraudes commises dans les faillites;

17. Menace de commettre un crime contre la personne ou la propriété d'autrui;

18) Zamach na wolność osobistą lub na nietykalność mieszkania popełnione przez osoby prywatne.

19) Falszowanie, podrabianie, przerabianie dokumentów publicznych, handlowych lub prywatnych, fałszowanie telegramów, posługiwanie się fałszykatami.

20) Podrobienie lub podstępne przerobienie aktów urzędowych, pochodzących od rządu lub władzy publicznej; podstępne posługiwanie się aktami w ten sposób przerobionymi lub podrobionymi.

21) Falszowanie monet, podrobienie lub przerobienie obligacji lub kuponów długu publicznego, biletów bankowych, krajowych lub zagranicznych, pieniędzy papierowych lub innych publicznych papierów wartościowych, pieczęci, marek, stempli mennicznych, godła państwowych lub godła publicznej władzy administracyjnej, puszczanie w obieg przedmiotów wyżej wymienionych, przerobionych lub podrobionych albo podstępne posługiwanie się nimi.

22) Krzywoprzysięstwo.

23) Złożenie fałszywego zeznania przez świadka lub fałszywej opinii przez biegłego lub tłumacza; nakłanianie świadków, biegłych lub tłumaczy do fałszywych oświadczeń.

24) Bezprawne żądanie i przywłaszczenie należnych opłat lub świadczeń, sprzeniewierzenie popełnione przez urzędników publicznych, przyjęcie przez urzędników publicznych łapówki, przekupienie urzędników publicznych.

25) Umysłne podpalenie.

26) Umysłne zniszczenie lub uszkodzenie drogi żelaznej albo urządzeń telegraficznych lub telefonicznych.

27) Umysłne działania, zagrażające bezpieczeństwu ruchu kolejowego.

28) Umysłne zniszczenie lub uszkodzenie nieruchomości albo przedmiotów, stanowiące zbrodnię lub występki według ustawodawstwa obu Wysokich Układających się Stron.

29) Umysłne i bezprawne czyny, z których wynika utrata, rozbicie, zniszczenie lub uszkodzenie statków morskich lub innych.

30) Handel niewolnikami.

31) Paserstwo dotyczące przedmiotów pochodzących ze zbrodni lub występków.

Wydanie nastąpi również w wypadkach udziału w przestępstwach wymienionych w tym artykule, a także w wypadkach usiłowania ich dokonania, o ile udział lub usiłowanie ulegają karze według ustawodawstwa obu Stron.

Artykuł 3.

Wydanie nie nastąpi:

1) jeśli według ustaw Państwa wezwanego władza tego Państwa jest właściwa do wszczęcia po-

18. Attentat à la liberté individuelle et à l'inviolabilité du domicile commis par des particuliers;

19. Faux en écriture ou falsification de documents publics, de commerce ou privés, falsification de dépêches télégraphiques, usage de faux;

20. Falsification ou altération frauduleuse d'actes officiels émanant du Gouvernement ou de l'autorité publique, usage frauduleux des actes ainsi altérés ou falsifiés;

21. Fabrication de fausse monnaie, falsification ou altération de titres ou coupons de la dette publique, de billets de banque nationaux ou étrangers, de papier monnaie ou d'autres valeurs publiques, de sceaux, timbres, coins, marques de l'Etat ou des administrations publiques; mise en circulation ou usage frauduleux des objets mentionnés ci-dessus, altérés ou falsifiés;

22. Faux serment;

23. Faux témoignage, fausse déclaration de la part d'expert ou d'interprète; subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes;

24. Concussion, détournement commis par des fonctionnaires publics, corruption de fonctionnaires publics;

25. Incendie volontaire;

26. Destruction ou dérangement volontaire d'une voie ferrée ou de communications télégraphiques ou téléphoniques;

27. Actes volontaires, attentatoires à la sécurité de la circulation sur les chemins de fer;

28. Destruction ou dégradation volontaire d'immubles ou d'objets mobiliers, qualifiés comme crime ou délit par la législation des deux Hautes Parties contractantes;

29. Les actes volontaires et coupables dont aura résulté la perte, l'échouement, la destruction ou la dégradation de bâtiments de mer ou autres navires;

30. Trafic d'esclaves;

31. Recèlement des objets provenant de crimes ou de délits.

L'extradition sera accordée aussi dans les cas de complicité aux infractions énumérées dans le présent article, ainsi que dans les cas de tentative de les commettre, lorsque la complicité ou la tentative sont punies par les législations des deux Parties.

Article 3.

L'extradition ne sera pas accordée:

1. Si, d'après la loi de l'Etat requis, l'autorité de cet Etat est compétente pour tenter l'action

stępowania karnego i nie może zrzec się swej własności na rzecz władz Państwa wzywającego;

2) jeśli według ustawodawstwa Państwa wezwanego zaszło już przedawnienie ścigania lub kary w chwili, na którą przypada wydanie;

3) jeśli w Państwie wezwanem prawomocnie zostało ukończone postępowanie karne o ten sam czyn przeciw osobie, której wydania zażądano. Wyrok uniewinniający lub umorzenie postępowania nie są jednak przeszkodą do wydania, jeśli nastąpiły tylko z tego powodu, że czyny były popełnione w Państwie obcym.

Artykuł 4.

Wydania można odmówić, jeśli osoba, której wydania zażądano, jest ścigana w Państwie wezwanem za czyny stanowiące podstawę wniosku ekstradycyjnego.

Artykuł 5.

Jeśli osoba, której wydania zażądano, jest w Państwie wezwanem ścigana lub skazana spowodu innego przestępstwa niż to na którym opiera się żądanie wydania, natenczas wydanie będzie mogło być odłożone aż do ukończenia postępowania karnego, a, w razie skazania, — do czasu wykonania lub darowania orzeczonej kary.

W razie gdyby osoba, której wydania zażądano, była ścigana lub zatrzymana w Państwie wezwanem spowodu zobowiązań zaciągniętych wobec osób prywatnych, wydanie jej będzie mogło nastąpić z zastrzeżeniem dla tych osób dochodzenia swych praw przed właściwą władzą.

Artykuł 6.

Wydanie nie nastąpi, jeśli czyn, spowodu którego zażądano wydania, jest uważany przez Państwo wezwane za przestępstwo polityczne lub za czyn pozostający w związku z takim przestępstwem.

Nie będzie uważany za przestępstwo polityczne lub za czyn będący w związku z takim przestępstwem zamach na osobę Naczelnika Państwa lub członków jego rodziny, jeśli ten zamach stanowi morderstwo, zabójstwo lub otrucie, albo usiłowanie takich przestępstw, bądź udział w nich.

Artykuł 7.

Jeżeli kilka państw żąda jednocześnie wydania tej samej osoby, Państwo wezwane decyduje według swego uznania, któremu z tych państw ją wydać.

pénale et ne peut se dessaisir en faveur des autorités de l'Etat requérant;

2. Si, d'après la législation de l'Etat requis, il y a prescription de l'action ou de la peine au moment de l'extradition;

3. Si, dans l'Etat requis, la poursuite judiciaire pour la même infraction contre l'individu dont l'extradition aura été demandée, est déjà légalement terminée; le jugement d'acquiescement ou bien l'abandon de la poursuite n'empêchent point l'extradition, s'ils n'ont eu lieu que parce que les faits avaient été commis sur le territoire d'un Etat étranger.

Article 4.

L'extradition peut être refusée si l'individu dont l'extradition aura été demandée est poursuivi dans l'Etat requis pour les faits servant de base à la demande d'extradition.

Article 5.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans l'Etat requis pour une infraction autre que celle qui donne lieu à la demande d'extradition, son extradition pourra être différée jusqu'à la fin de la poursuite et, en cas de condamnation, jusqu'au moment où il aura subi la peine ou aura été grâcié.

Dans le cas où l'individu réclamé serait poursuivi ou détenu dans l'Etat requis à raison d'obligations contractées envers des particuliers, son extradition pourra avoir lieu, sous réserve pour ceux-ci de faire valoir leurs droits devant l'autorité compétente.

Article 6.

L'extradition ne sera pas accordée si le fait pour lequel elle est demandée est considéré par l'Etat requis comme une infraction politique ou un fait connexe à une semblable infraction.

Ne sera pas réputé infraction politique ni fait connexe à une semblable infraction, l'attentat contre la personne d'un Chef d'Etat ou contre celle des membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera l'assassinat, le meurtre ou l'empoisonnement, leur tentative ou la participation à pareilles infractions.

Article 7.

Si l'extradition d'un individu est demandée par plusieurs Etats en même temps, l'Etat requis déterminera librement celui auquel l'extradition sera accordée.

Artykuł 8.

Wniosek o wydanie wraz z dokumentami, wniosek ten uzasadniającymi, winien być przesłany zawsze w drodze dyplomatycznej.

Article 8.

La demande d'extradition avec les documents qui la justifient, doit toujours être transmise par la voie diplomatique.

Artykuł 9.

Do wniosku o wydanie należy dołączyć wyrok skazujący, bądź postanowienie sądu o stawieniu oskarżonego przed sąd karny, bądź sądowy nakaz aresztowania, bądź wszelki inny akt pochodzący od właściwej władzy sądowej, równający się nakazowi aresztowania.

Dokumenty powyższe powinny dokładnie określać przestępstwo, spowodu którego żąda się wydania i zawierać przedstawienie czynu, stanowiącego podstawę wniosku. Do dokumentów należy dołączyć odpis przepisów karnych mających zastosowanie.

O ile to jest możliwe, należy podać opis osoby, której wydania się żąda, lub wszystkie inne dane, mogące służyć do stwierdzenia jej tożsamości.

Wymienione w tym artykule dokumenty winny być przedstawione w oryginale lub wierzytelnym odpisie i uwierzytelnione przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Państwa wzywającego albo przez przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego tegoż Państwa.

Do dokumentów wspomnianych w niniejszym artykule, o ile nie są sporządzone w języku urzędowym Państwa wzywającego, winny być dołączone uwierzytelnione przekłady na ten język. Przepis ten ma zastosowanie także do wszelkiej innej korespondencji odnoszącej się do wydania.

Przekłady należy uwierzytelniać tak jak dokumenty, do których się odnoszą.

Za język urzędowy, uważa się, o ile chodzi o Polskę — język polski, jeżeli chodzi o W. Ks. Luksemburskie — język francuski.

Artykuł 10.

W nagłym wypadku osoba poszukiwana spowodu czynu wymienionego w artykule 2 będzie tymczasowo zaarrestowana na wniosek uczyniony piśmiennie lub telegraficznie Ministerstwu Spraw Zagranicznych Państwa wezwanego przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Państwa wzywającego lub przez przedstawiciela dyplomatycznego tego Państwa, pod warunkiem, że w tym wniosku będzie się mieściła wzmianka o istnieniu jednego z dokumentów wymienionych w artykule 9 ust. 1.

Zaarrestowanie tymczasowe może być zarządzone także wtenczas, jeżeli wniosek właściwej wła-

Article 9.

La demande d'extradition doit être accompagnée soit de la sentence de condamnation, soit d'une décision judiciaire renvoyant l'inculpé devant une juridiction pénale, soit d'un mandat judiciaire d'arrêt ou de tout autre acte ayant la même force délivré par l'autorité judiciaire compétente.

Ces documents doivent indiquer avec précision l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée et contenir un exposé des faits servant de base à la demande. Aux documents doit être annexée une copie des dispositions pénales applicables.

Il conviendra de joindre, si possible, un signalement de l'individu réclamé ou toutes autres indications de nature à constater son identité.

Les documents cités dans le présent article doivent être présentés en original ou en copie certifiée conforme et légalisés par le Ministère des Affaires Étrangères de l'État requérant ou par un représentant diplomatique ou consulaire de cet État.

Aux documents cités au présent article doivent être annexées les traductions certifiées conformes en langue officielle de l'État requérant, s'ils ne sont pas rédigés en cette langue. Cette prescription s'applique aussi à toute autre correspondance relative à l'extradition.

Les traductions sont légalisées comme les documents auxquels elles se rapportent.

La langue polonaise est réputée langue officielle pour la Pologne et la langue française pour le Grand-Duché de Luxembourg.

Article 10.

En cas d'urgence, la personne recherchée pour un fait mentionné à l'article 2 sera arrêtée provisoirement sur la demande adressée par écrit ou par télégramme au Ministère des Affaires Étrangères de l'État requis par le Ministère des Affaires Étrangères de l'État requérant ou par son représentant diplomatique, à condition que cette demande indique l'existence des documents mentionnés à l'article 9 alinéa 1.

L'arrestation provisoire peut aussi être effectuée si la demande de l'autorité compétente de l'État

dzy Państwa wzywającego nadejdzie bezpośrednio do władzy sądowej lub administracyjnej Państwa wezwanego.

Zaaresztowanie tymczasowe nastąpi według form przyjętych w ustawodawstwie Państwa wezwanego.

O dniu i miejscu tymczasowego zaaresztowania należy telegraficznie zawiadomić władzę wzywającą.

Państwo wezwane winno zaaresztowanego wypuścić na wolność, jeśli w terminie czterdziestu pięciu dni, licząc od chwili zaaresztowania, nie będzie zakomunikowany aresztowanemu żaden z dokumentów wymienionych w artykule 9 ust. 1.

Artykuł 11.

W razie uwzględnienia wniosku o wydanie, wszystkie przedmioty, pochodzące z przestępstwa albo mogące służyć do jego udowodnienia, a które w chwili zaaresztowania osoby ściganej znajdowały się w jej posiadaniu lub później zostały wykryte, ulegną na podstawie decyzji władz właściwych Państwa wezwanego zajęciu i będą wydane Państwu wzywającemu.

Wydanie tych przedmiotów będzie mogło być dokonane na wniosek Państwa wzywającego również wtedy, gdy wydanie oskarżonego byłoby wprawdzie dopuszczalne, ale spowodu jego śmierci lub ucieczki nie może nastąpić.

Prawa osób trzecich do przedmiotów wydanych pozostają w mocy; po ukończeniu postępowania karnego należy te przedmioty zwrócić bez kosztów osobom uprawnionym.

Państwo wezwane może czasowo zatrzymać te przedmioty, jeśli są mu potrzebne do postępowania karnego.

Artykuł 12.

Osoba ulegająca wydaniu będzie albo odstawiona do portu Państwa wezwanego, jaki oznaczy Rząd Państwa wzywającego i umieszczona na statku, który ma ją przewieźć, albo też Państwo wezwane odda ekstradenta Państwu trzeciemu w najdogodniejszym miejscu na wspólnej granicy, o ile istnieje pewność, że oskarżony będzie tam przyjęty celem dalszego przewiezienia go.

W razie przewozu statkiem, należącym do Strony wezwanej, Strona ta, na żądanie Strony wzywającej, dostarczy uzbrojonej eskorty do nadzoru osoby wydanej aż do czasu przewiezienia jej do wyznaczonego portu Państwa wzywającego lub Państwa trzeciego.

Koszty powstałe na obszarze Państwa wezwanego wskutek zaaresztowania, utrzymania

requérant est parvenue directement à une autorité judiciaire ou administrative de l'Etat requis.

L'arrestation provisoire aura lieu dans les formes établies par la législation de l'Etat requis.

L'autorité requérante doit être informée par télégramme de la date et du lieu de l'arrestation provisoire.

L'Etat requis doit mettre en liberté l'individu arrêté, si, dans le délai de 45 jours à partir du moment où il a été arrêté, aucun des documents cités à l'article 9 alinéa premier ne lui a été notifié.

Article 11.

Quand il y aura lieu à l'extradition tous les objets provenant de l'infraction ou pouvant servir de pièces à conviction qui seront trouvés en la possession de l'individu réclamé au moment de son arrestation, ou qui seront découverts ultérieurement, seront, en vertu d'une décision des autorités compétentes de l'Etat requis, saisis et remis à l'Etat requérant.

La remise de ces objets pourra se faire sur demande de l'Etat requérant, même au cas où l'extradition de l'inculpé quoique étant admissible, ne peut s'accomplir par suite de sa mort ou de son évasion.

Sont cependant réservés les droits que des tiers auraient pu acquérir sur les dits objets qui devront, le cas échéant, leur être restitués, sans frais après la clôture de la poursuite pénale.

L'Etat requis peut retenir temporairement ces objets s'il en a besoin pour une procédure pénale.

Article 12.

L'individu à extradier sera conduit au port de l'Etat requis que désignera le Gouvernement réclamant et embarqué sur le bateau qui doit le transporter ou bien l'Etat requis remettra l'extradé à un Etat tiers à l'endroit le plus commode de la frontière commune, s'il est assuré que l'inculpé y sera reçu pour être transporté en transit.

Dans le cas où le transport serait effectué par un bateau appartenant à la partie requise, celle-ci, à la demande de la partie requérante, fournira une escorte armée pour surveiller l'individu extradé jusqu'à ce qu'il soit transporté dans un port déterminé de l'Etat requérant ou d'un Etat tiers.

Les frais qui ont été faits dans le territoire de l'Etat requis pour l'arrestation, l'entretien et le trans-

i przewozu osoby ściganej, jak również wskutek przechowania i przesłania przedmiotów wydanych (artykuł 11) ponosi Strona wezwana.

port de l'individu poursuivi, ainsi que pour la consignation et l'envoi des objets livrés (art. 11) incombe à la partie requise.

Artykuł 13.

Article 13.

Osoba wydana będzie mogła być ścigana lub karana za przestępstwo, popełnione przed wydaniem, inne niż to, spowodu którego została wydana, tylko w następujących wypadkach:

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ou puni pour une infraction commise avant l'extradition, autre que celle qui a motivé l'extradition, que dans les cas suivants:

1) jeżeli Państwo, które przestępcę wydało, na to dodatkowo się zgodzi, przyczem powinna być udzielona zgoda, jeśli zachodzą warunki, które, zgodnie z niniejszą konwencją, uzasadniają żądanie wydania;

1. Si l'Etat qui l'a livré y consent subsidiairement; un tel consentement doit être donné si l'on se trouve dans les conditions qui, selon la présente Convention, justifient la demande d'extradition;

2) jeżeli osoba wydana sama na to się zgodzi, z wyjątkiem jednak przestępstw natury politycznej, i złoży oświadczenie, które podpisze jednocześnie z sędzią lub prokuratorem, przyjmującym oświadczenie; odpis uwierzytelniony tego oświadczenia przesłać należy Państwu wezwanemu, które przestępcę wydało;

2. Si, sauf en matière d'infractions politiques, l'individu extradé y consent lui-même et fait une déclaration qu'il signe en même temps que le juge ou le procureur qui la reçoit; une copie certifiée conforme de cette déclaration devra être envoyée à l'Etat requis qui a livré le malfaiteur;

3) jeżeli osoba wydana w ciągu miesiąca po ukończeniu postępowania karnego albo, w razie skazania — po wykonaniu lub darowaniu kary, zaniecha opuścić obszar Państwa, któremu została wydana, albo z własnej woli tam powróci.

3. S'il a négligé de quitter dans le délai d'un mois à partir de la clôture de la poursuite judiciaire, ou en cas de condamnation, après l'exécution ou la remise de la peine, le territoire de l'Etat auquel il a été livré, ou bien s'il y retourne de bon gré.

Dalsze wydanie trzeciemu Państwu podlega tym samym przepisom.

La réextradition à un pays tiers est soumise aux mêmes règles.

Artykuł 14.

Article 14.

Zezwolenie na przewóz tranzytowy przez terytorjum jednej z Układających się Stron osoby wydanej Stronie drugiej przez Państwo trzecie, będzie udzielone w wypadkach, w których może być udzielone zezwolenie na wydanie. Artykuły 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9 i 12 niniejszej konwencji będą miały tu zastosowanie.

L'extradition par voie de transit, à travers le territoire de l'une des Parties contractantes, d'un individu livré à l'autre Partie par un Etat tiers, sera accordée dans les cas où l'extradition peut l'être; seront appliqués les articles 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9 et 12 de la présente Convention.

Koszty przewozu tranzytowego poniesie Państwo wzywające.

Les frais de transit seront à la charge de l'Etat requérant.

Artykuł 15.

Article 15.

Jeśli w toku sprawy karnej, prowadzonej na obszarze jednego z Państw, — okaże się potrzeba przesłuchania osób znajdujących się w drugim Państwie, lub wykonania jakiegokolwiek innej czynności śledczej, włącznie z skutecznieniem doręczeń, zostanie w tym celu wysłana rekwizycja do władz sądowych tego drugiego Państwa.

Quand, dans une affaire pénale en cours sur le territoire de l'un des Etats, l'audition de personnes se trouvant sur le territoire de l'autre Etat, ou tout autre acte d'instruction, y compris les significations, seront jugés nécessaires, une commission rogatoire sera adressée à cet effet aux autorités judiciaires de cet Etat.

Państwo wezwane będzie mogło odmówić wykonania rekwizycji:

L'Etat requis pourra refuser l'exécution de la commission rogatoire:

1) jeśli uważa, że to wykonanie mogłoby narużyć jego prawa zwierzchnicze lub jego bezpieczeństwo;

1. S'il la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité;

2) jeśli czyn, spowodu którego rekwizycję wysłano, nie ulega karze w Państwie wezwanem lub

2. Si le fait motivant la commission rogatoire n'est pas punissable dans l'Etat requis ou constitué,

stanowi bądź to przestępstwo czysto wojskowe, bądź z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w artykule 6 ust. 2, przestępstwo polityczne lub będące w związku z takim przestępstwem;

3) jeśli oskarżony jest obywatelem Państwa wezwanego i nie przebywa na obszarze Państwa wzywającego;

4) jeśli wykonanie żądanej czynności nie należy w Państwie wezwanem do właściwości władzy sądowej;

5) jeśli rekwizycja ma na celu dokonanie rewizji domowej lub zajęcia spowodu czynu, który nie może stanowić podstawy do wydania.

Artykuł 16.

Doręczenie pism sądowych osobie znajdującej się na obszarze Państwa wezwanego będzie uskutecznione przez właściwą władzę tego Państwa, a dowód doręczenia będzie przesłany Państwu wzywającemu. Dowodem doręczenia będzie albo pokwitowanie datowane i podpisane przez odbiorcę, albo też zaświadczenie władzy Państwa wezwanego, stwierdzającego formę i datę doręczenia.

Państwo wezwane będzie mogło odmówić doręczenia wezwania, o ile w niem mieści się zagrożenie ujemnymi następstwami na wypadek niestawienia, chyba że chodzi tylko o proste uprzedzenie, że postępowanie karne będzie się dalej toczyło mimo nieobecności osoby wezwanej.

Artykuł 17.

Na żądanie Państwo wezwane, w którym znajduje się świadek lub biegły, wezwie go, aby uczynił zadość zaproszeniu do osobistego stawiennictwa przed sędzią lub prokuratorem drugiego Państwa.

W samym zaproszeniu mieścić się będzie formalne przyrzeczenie zwrotu kosztów. Koszty podróży i pobytu, obliczone od chwili wyjazdu będą przyznane osobie zaproszonej zgodnie z taryfami i przepisami obowiązującymi w kraju, w którym przesłuchanie nastąpi. Na żądanie świadka lub biegłego, staraniem władz sądowych miejsca jego pobytu, będzie mu mogła być udzielona zaliczka na całe koszty podróży lub ich część. Zaliczka ta będzie następnie zwrócona przez Państwo wzywające.

Świadek lub biegły, bez względu na swoje obywatelstwo, który skutkiem zaproszenia stawi się dobrowolnie przed władzami Państwa wzywającego, nie będzie mógł być tam ścigany ani więziony spowodu popełnienia przestępstw lub skazania za przestępstwa, które poprzedziły jego stawienie się, chyba, że po ukończeniu przesłuchania, zaniedba z własnej winy w ciągu dni siedmiu opuścić obszar Państwa wzywającego.

Artykuł 18.

Jeżeli w związku z postępowaniem karnym, toczącym się na terytorjum jednej ze Stron, zajdzie

soit une infraction purement militaire, soit, sous réserve de l'exception prévue à l'article 6 alinéa 2, une infraction politique ou connexe à semblable infraction;

3. Si l'inculpé est national du pays requis et ne se trouve pas sur le territoire de l'Etat requérant;

4. Si, dans l'Etat requis, l'acte dont l'exécution est demandée ne rentre pas dans les attributions du pouvoir judiciaire;

5. Si la commission rogatoire tend à faire opérer une visite domiciliaire ou une saisie pour un fait qui ne peut donner lieu à l'extradition.

Article 16.

La remise des actes judiciaires à une personne se trouvant sur le territoire de l'Etat requis sera effectuée par l'autorité compétente de cet Etat et le récépissé de la remise sera envoyé à l'Etat requérant. La preuve de la remise se fera au moyen, soit d'un récépissé daté et signé par le destinataire, soit d'une attestation de l'autorité de l'Etat requis, constatant la forme et la date de la remise.

L'Etat requis pourra refuser de remettre la citation lorsqu'elle contient menaces de sanction pour le cas de non comparution, à moins qu'il ne s'agisse du simple avertissement que la procédure pénale suivra son cours malgré l'absence de la personne citée.

Article 17.

S'il en est requis, l'Etat dans lequel se trouve le témoin ou l'expert, les engagera à se rendre à l'invitation à comparaître personnellement devant le juge ou le procureur de l'autre Etat.

L'invitation même contiendra une promesse formelle de restitution des frais. Des frais de voyage et de séjour, calculés depuis le moment de son départ, seront accordés à la personne invitée, d'après les tarifs et règlements en vigueur dans le pays où l'audition devra avoir lieu; il pourra lui être fait sur sa demande, par les soins des autorités judiciaires de sa résidence, l'avance en tout ou en partie des frais de voyage.

Cette avance sera ensuite remboursée par l'Etat requérant.

Le témoin ou l'expert, quelle que soit sa nationalité, qui, à la suite d'une invitation, comparaitra volontairement devant les autorités de l'Etat requérant, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour infractions ou condamnations antérieures à sa comparution, à moins que l'audition terminée, il ne néglige, par sa propre faute, de quitter le territoire de l'Etat requérant dans un délai de sept jours.

Article 18.

Lorsque, à l'occasion d'une procédure pénale en cours sur le territoire de l'une des Parties, la com-

potrzeba otrzymania od drugiej Strony dowodów rzeczowych lub dokumentów, znajdujących się na jej terytorjum, to, o ile szczególne względy nie stoją temu na przeszkodzie, Strona wezwana prześle dowody rzeczowe lub dokumenty Stronie wzywającej z zastrzeżeniem obowiązku ich zwrotu.

Artykuł 19.

Wnioski o doręczenie dokumentów i odezwy rekwizycyjne powinny dokładnie wymieniać imiona, nazwiska, obywatelstwo oskarżonych, miejsce ich zamieszkania lub pobytu, przestępstwa, spowodu których odbywa się ściganie, oraz przepisy prawa karnego mające zastosowanie.

Żądanie należy wystosować w języku urzędowym Państwa wzywającego i zaopatrzyć w pieczęć urzędową; uwierzytelnienia nie potrzeba. Jeżeli załączniki nie są sporządzone w języku urzędowym Państwa wzywającego lub wezwanego, należy do nich dołączyć przekład na jeden z tych języków, poświadczony za zgodność przez władzę wzywającą lub przez przysięgłego tłumacza.

Za język urzędowy uważa się, o ile chodzi o Polskę — język polski, a o ile chodzi o W. Księstwo Luksemburskie — język francuski.

Artykuł 20.

Władza wezwana wykonywa żadaną czynność w formie przepisanej przez ustawy Państwa wezwanego i stosuje te same środki przymusowe, jak przy załatwianiu odezwy rekwizycyjnych własnych władz.

Żądaniu władzy wzywającej, aby w postępowaniu zachować pewną formę szczególną należy jednak uczynić zadość, o ile taka forma nie jest zabroniona przez ustawy Państwa wezwanego.

Odpowiedź i akty sądowe sporządzone w wykonaniu żądania będą napisane w języku władzy wezwanej, a jeśli według przepisów obowiązujących, użyty był język inny niż polski lub francuski, będzie dołączone tłumaczenie na jeden z tych języków zaświadczone za zgodność przez władzę wezwaną lub tłumacza przysięgłego.

Artykuł 21.

Koszty powstałe w granicach Państwa wezwanego w wykonaniu artykułów 15 do 20 ponosi to Państwo bez prawa żądania zwrotu od Państwa wzywającego, z wyjątkiem zaliczek na wynagrodzenie świadków (artykuł 17 ust. 2) i z wyjątkiem kosztów ekspertyzy, jeśli ona spowodowała więcej niż jedną audjencję.

Artykuł 22.

Orzeczenia ostateczne sądów jednego Państwa, skazujące obywateli drugiego Państwa za

munication de pièces à conviction ou de documents se trouvant sur le territoire de l'autre Partie sera jugée nécessaire, la Partie requise, à moins que des considérations particulières ne s'y opposent, les fera parvenir à la Partie requérante sous réserve de restitution.

Article 19.

Les demandes de remise de documents et les commissions rogatoires doivent indiquer de façon précise les prénoms, noms, et nationalité des inculpés, le lieu de leur domicile ou de leur résidence, les infractions pour lesquelles ils sont poursuivis, ainsi que les dispositions pénales applicables.

La demande doit être rédigée dans la langue officielle de l'Etat requérant et muni du sceau officiel; elle n'a pas besoin d'être légalisée. Si les annexes ne sont pas rédigées dans la langue officielle de l'Etat requérant ou de l'Etat requis, elle doivent être accompagnées d'une traduction dans une de ces langues, certifiée conforme par l'autorité requérante ou par un traducteur assermenté.

La langue polonaise est réputée langue officielle pour la Pologne et la langue française pour le Grand-Duché de Luxembourg.

Article 20.

L'autorité requise exécute le devoir demandé dans la forme prévue par ses lois et y applique les mêmes mesures coercitives qu'à l'exécution des commissions rogatoires de ses autorités.

Toutefois, il sera déferé à la demande de l'autorité requérante tendant à ce qu'il soit procédé suivant une forme spéciale pourvu que cette forme ne soit pas interdite par la législation de l'Etat requis.

La réponse et les actes judiciaires dressés en exécution de la demande seront rédigés dans la langue de l'autorité requise et si, selon les prescriptions en vigueur, il a été fait usage d'une langue autre que le polonais ou le français, il y sera joint une traduction en l'une de ces langues, certifiée conforme par l'autorité requise ou par un traducteur assermenté.

Article 21.

Les frais occasionnés dans les limites de l'Etat requis, en exécution des articles 15 à 20, seront supportés par cet Etat, sans qu'il puisse en demander le remboursement à l'Etat requérant, sauf en ce qui concerne les avances faites pour indemnités aux témoins (art. 17, al. 2) et les frais d'expertise, ayant entraîné plus d'une séance.

Article 22.

Les décisions définitives de condamnation prononcées par les tribunaux de l'un des Etats contre

zbrodnie i występki wszelkiego rodzaju, będą przesyłane temu Państwu bez osobnego żądania i bez kosztów w formie wykazu (Karty karnej) lub wyciągu, poświadzonego przez władzę, od której pochodzi.

les ressortissants de l'autre Etat pour tous crimes et délits seront transmises à cet Etat sans demande spéciale et sans frais, sous forme d'un bulletin ou d'un extrait — signés par l'autorité dont ils émanent.

Artykuł 23.

Wszelkie pisma wymieniane między obu Układającymi się Państwami przy stosowaniu niniejszej Konwencji oprócz pism, które dotyczą żądania wydania lub tymczasowego aresztowania, będą sobie przesyłały bezpośrednio Ministerstwa Sprawiedliwości obu Państw.

Article 23.

Toutes communications à échanger entre les deux Etats contractants en application de la présente Convention, autres que celles relatives aux demandes d'extradition ou d'arrestation provisoire, se feront par correspondance directe entre les Ministères de la Justice des deux Etats.

Artykuł 24.

Niniejsza Konwencja, sporządzona w języku polskim i francuskim, przyczem oba teksty są obowiązujące, będzie ratyfikowana i wymiana dokumentów ratyfikacyjnych odbędzie się w Brukseli w czasie możliwie najkrótszym.

Niniejsza Konwencja będzie ogłoszona w sposób przewidziany w ustawodawstwie obu Stron i wejdzie w życie w trzydzieści dni po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych.

Każda ze stron ma prawo wypowiedzieć niniejszą Konwencję, która będzie jednak obowiązująca jeszcze w ciągu sześciu miesięcy po tem wypowiedzeniu.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Luksemburgu, w czterech egzemplarzach, z których dwa w języku polskim, a dwa w języku francuskim, dnia dwudziestego drugiego stycznia 1934 roku.

Article 24.

La présente Convention, rédigée en langues polonaise et française, dont les deux textes font foi, sera ratifiée et l'échange des documents de ratification aura lieu à Bruxelles, dans le plus bref délai possible.

La présente Convention sera publiée de la manière prévue par la législation des deux Parties et entrera en vigueur trente jours après l'échange des documents de ratification.

Chacune des Parties a droit de dénoncer la présente Convention, mais elle demeurera encore en vigueur six mois après cette dénonciation.

En foi de quoi, les plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Luxembourg, en quatre exemplaires dont deux en langue française et deux en langue polonaise, le 22 janvier 1934.

LS. *Jackowski*
LS. *Bech*

Jackowski
Bech

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 18 kwietnia 1935 r.

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

(—) *W. Sławek*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Beck*

L. S.